

DR MIHA KREK:

(V LOND. RADIU 2. avgusta 1942)

"Vsak vojak in oficir se mora boriti do smrti!" tako je pred kratkim naročil svoji vojski Stalin. - "Bojim se, da bodo letos in prihodnje leto morali pokončiti še mnogo sovražnikov, kajti, dokler Nemci niso popolnoma premagani, naše duše niso varne!" je pred kratkim izjavil podpredsednik češke vlade Masaryk. - Prihajamo k višku v njih dogodkov. V nemških krogih povdarjajo, da je položaj podoben kakor leta 1917. Tudi takrat so bili Nemci pred Suezom. Značilno za današnji položaj je, da je med Nemci opažati veliko več zaskrbljenosti nego pri zaveznikih. Med zavezniki se v vojski niti ne govori veliko. Razpravlja se samo o tem, kako po vojski svet urediti za trajen socialni mir. - Smo na najsigurnejši poti do uničenja nacizma in fašizma. Vojska bo trajala brez ozira na žrtve dokler zavezniki ne zmagajo. S tem računajo in so na to pripravljeni vsi zavezniški narodi. - Hitler s svoje politiko ni znal pridobiti prav nobenega naroda, razen fašistov. ENODUŠNO VSEGA SOVRAŠTVA SVETA JE OSNOVA, NA KATERI SLONI VOJNA TAKTIKA ZAVEZNIKOV! - Naš ubogi narod je pri tem prišel v križni ogenj... VSI, KI HOČEMO, DA NAŠ NAROD PREŽIVI TO STRAŠNO DOBO, MORAMO ČUVATI NARODOVO ŽIVLJENJE. Mrtvih ne bo obudila nobena zmaga in svoboda je za mrtve brez pomena... Vse svoje moči združite proti enemu sovražniku. Vse, kar vas je rodila slovenska mati, vsi složni v boju za svobodo!

MUSOLINI V GORICI

Dne 31. julija 1942 je bil Musolini v Gorici in je imel - potem ko so mu v jaški poveljniki in tajniki podali poročilo s slovenske zemlje tostran in onstran stare meje - govor zbrani množici. Govor je trajal 4 1/2 minute. Potrebvali so tri dni (do 2. avg.), da so sestavili poročilo za javnost, ki je bila objavljeno 3. avg. Po tem poročilu je Duce dejal: "Proti tistim, ki se tostran in onstran stare meje še vdajajo bolnim sanjam, bo izvajanje, kakor se že izvaja, neupogljiv zakon Rima".

Naš poslanik pri poljski vladi dr. AL KUCHAR je dne 6. avgusta na Musolinijovo objavljeno izjavo med drugim odgovoril: "Ali s Musoliniju njegovi tajniki poročali, koliko vasi so Italijani požgali, koliko talcev postrelili, koliko slovenskih deklet oskrunili - ne po zakonu Rima, ampak po zakonu pragozda in puščave. Italija je bila nekdanja kulturna, toda danes je spriča teh dogodkov italijanska kultura samo še v spominu. Italija, ali se zavedaš, da boš imela v našem malim narodu strašnega sodnika. Mi se ne bojimo rimskih zakonov. Rimski zakoni bodo sodili današnjo Italijo in jo podrli. Zgodovina bo pa še dolgo govorila in povedala, zakaj se naš narod boji tebe in tvojih - ne rimskih - zakonov!"

ZA ROBOM

POLOŽAJ NA BOJIŠČIH se ni še prav nič obrnil na bolje. Nemško prodiranje proti Kavkazu se nadaljuje skoro brez odpora. Tudi Stalingrad je že v neposredni nevarnosti. Plovba po Volgi bo prekinjena. Ni se pa še pričela nemška ofenziva ne proti Moskvi in tudi više na severu Nemci ne napadajo. Na severnem predelu bojišča so celo Rusi aktivni. Angleži so izvršili nekaj težjih napadov na nemška mesta v Porurju. - V Egiptev dovažajo Nemci in Italijani ojačenja deloma tudi preko Grčije, Krete (transporti gredo tudi skoz Ljubljano). Gotovo se pripravljajo tudi Angleži.

O DRUGI FRONTI se je izjavil general Sikorski: "Začela se bo takrat, ko bo sigurno, da bo uspela. To načelo mora veljati kljub porazom v Rusiji!"

REVOLUCIJA ŽRE SVOJE POČETNIKE

Prinašamo daljše poročilo o položaju na Dolenjskem. Iz vseh poročil vidimo, da je PARTIZANSKA OF-ARČIJA V POPOLNEM RAZSULU. Nam je pri tem žal zlasti tistih junaških borcev, ki z idealizmom šli v osvobodilno borbo in prepozno spoznali, da jih je OF izrabila v protislovenske in protizavezniške komunistične strankarske akcije. OF je doigrala! - Naša poročila obsegajo v glavnem dogodke iz velikolaške okolice iz dobe od 15. julija do 4. avgusta.

TLA POSTAJAJO VROČA

Ko so partizani začutili, da se pripravljajo resni ukrepi od vojaške oblasti, je zavladala med njimi precejšnja nervoznost, dasi tega niso hoteli pokazati na zunaj. Grozili so ljudem še kar naprej, izzivali in postajali že naravnost predrzni. Med tem pa je šel od robske strani proti Karlovcem voz za vozom, na katerih je vozila komanda svoj provijant in baje ranjence. Začutili so namreč, da bo prvi sunek po gozdovih in vaseh okrog Mokrca. Zato so skušali nuditi odpor po hribovih in soških okrog Karlovice proti Lužarjem. Toda komanda je hitro začutila pod seboj vroča tla in se je začela ponovno seliti preko Sv. Gregorja proti Žigarcam in naprej na Travno goro. Posamezne skupine so pa še ostale na svojih postojankah in pogledih med Robom in Karlovcem. Nastopali so predrzno med ljudmi, jani grozili s smrtjo govorili, da so Italijani

ati na zunaj. Grozili so ljudem še kar naprej, izzivali in postajali že naravnost predrzni. Med tem pa je šel od robske strani proti Karlovcem voz za vozom, na katerih je vozila komanda svoj provijant in baje ranjence. Začutili so namreč, da bo prvi sunek po gozdovih in vaseh okrog Mokrca. Zato so skušali nuditi odpor po hribovih in soških okrog Karlovice proti Lužarjem. Toda komanda je hitro začutila pod seboj vroča tla in se je začela ponovno seliti preko Sv. Gregorja proti Žigarcam in naprej na Travno goro. Posamezne skupine so pa še ostale na svojih postojankah in pogledih med Robom in Karlovcem. Nastopali so predrzno med ljudmi, jani grozili s smrtjo govorili, da so Italijani

PREMAGANI IN POGNANI IZ Mokreca proti Igu. Ljudje so živeli v neprestanem strahu pred partizani. Od napovedanega pogona si niso obetali mnogo, ker je bilo že veliko govorenja in obljub, dejansko se pa ni storilo nič. In ta strah je bil upravičen. V d-
okaz zato je naslednji dogodek, ki vsaj malo pokaže grozo, v kateri morajo živeti naši ljudje stalno.

Približno 2 km zahodno od Lašč, leži na hribočku idilična vas Ulaka.

PARTIZANSKO ZVERINSEVO NAD GRUDNOVO DRUŽ.

V Ulaki je znana slovenska poštena družina posestnika GRUDNA. Partizani so stalno grozili njemu in njegovi družini. Družina ni več upala doma spati, že nekaj dni je hodila prenočevati k sosedu, kjer so prenočevale že tri družine. Dne 23. julija okrog 11 zvečer obkoli to hišo 30 - 40 partizanov. Zasliši se razbijanje na vrata, nato nasilno vderejo v hišo. Njihov vodja je bil znani Janez Centa (po domače "Cente k"). Ta je dal povelje ostale družine zapreti v sosedno sobo, Grudnovo pa zvezati. Zgrabili so vso družino, 7 članov, razen starejšega sina, ki je spal drugje. Vse so zvezali, jih do krvi bili po glavi, nato pa navezane na vrvi odgnali proti Veliki Slevici. Partizani, ki so ostali zunaj hiše, so med tem izropali vso Grudnovo hišo, iz hleva odgnali vso živino, orodje razbili in razmetali, pobrali ves živež, vso obleko, posodo in sploh vse, kar se je dalo odtrgati, naložili na vozove in odpeljali. Prav tisto jutro (24. jul.) pa so po dolini pod vasjo Ulaka prodirale italjanske čete, ki so na Kaplanovem ubile znanega partiz. vodjo Jožeta Bavdka, njegovo domačo hišo pa zažgale z vsem gospodarskim poslopjem. Ta je pri Grudnovi tragediji tudi sedeloval, pa je s seboj odvedel od ostale družine Grudnovo hčerko Marijo. To so na Bavdkovem domu vojaki še živo rešili. Ostalo družino pa so partizani odvedli proti vasi Plosovo. Med potjo jim je bolna Grudnova mati oslabela, pa so jo naložili in privezali na voziček in vlekli dalje. Zalostni sprevod se je ustavil na poti med vasjo Plosovo in Karlovica. Tu so vso družino najbrže v naglici potolkli s sekiro, ker so se po dolini že bližale italjanske čete. Ko so namreč ljudje čez nekaj časa prišli na ta kraj groze, so videli na vseh glavah krvavo podplute udarce. Na smreki poleg trupel pa je bila prislonjena krvava sekira. Čudovito je, da se je pri tem pobijanju rešila najmlajša hčerka Anica, kar je ponoven dokaz, da so morali delati v velikanski naglici. Ko je namreč pod sekiro padel oče, je pod njega padla tudi ta hčerka, da je partizani niti opazili niso. Ker ta prva partija še ni do kraja dodelala, sta prišla dva partizana in s strelji v vrat in glavo končala življenje petim članom Grudnove družine. Anica je mirno čakala pod očetom, tudi ko sta ta dva streljala, tako, da je bila ranjena v hrbet in nogo. Ubiti so naslednji: Oče France, mati Angela, sinovi Alojz (29 l.) Gabrijel, ki je pred enim mesecem prišel iz zapora, kjer je po nedolžnem presedel 5 mesecev, a je bil oproščen (velikolaški proces) 21. l.) in Vinko (17 let). Ko je zaslišala na bližnji Karlovinci Anica streljanje, je vsa okrvavljena pritekla k vojakom,

ki so jo ljubeznivo sprejeli in ji nudili zdravniško pomoč. Dogodek je pretr-esel do kosti vsakega poštenega človeka in odprl oči še zadnjim zaslepljencem

KARLOVICA - PODŽAGA - HRIB - KALIŠČE

Na Karlovinci za staro šolo se je proti it. vojski postavilo v bran 17 partizanov, ki se začeli iz gozda streljati na vojsko. Toda takoj so zbežali. Na begu so pustili 4 mrtve. Verjetno je bil to oddelek skupine, ki je bila prejšnjo noč na Ulaki. Med begom so odvr-gali pred hišo Gorjupa Valerijana v Podžagi 1 puško in en mitraljez. Vojaki so to našli in za to ustrelili Gorjupa, njegovega sina Jožeta in brata Leopolda. Vsi so bili odločni nasprotniki partizanov. Splošno mnenje je, da so partizani storili to namenoma. Na Karlovski žagi, ki je last Oskarja Koslerja iz Ortneka, pa je imel v najemu Škulj Janez, ki je znan komunist, so ustrelili poštenega moža Perovška iz Borovca. Mudil se je namreč ravno na žagi. Ko je zagledal Škulj vojake, se je skrnil. Ko vojaki vstopijo, vprašajo Škuljevo ženo, kdo je ta možki, pokaže žena na Perovška, češ, da je to njen mož. Vojak ga pri priči ustrelil. Namesto partizana je padel pošten človek.

Ker so izza stare šole na Karlovinci streljali partizani, so vojaki vdrli v bližnjo trgovino Matka Indiharja, jo popolnoma izropali, pobrali tudi vso obleko in hrano. Za las je manjkalo, da niso gospodarja ustrelili, ki pa je odločen nasprotnik partizanov in poštenja

Na vasi Hrib sta dva partizana domačina vdrla v Otoničarjevo hišo in iz nje streljala na vojake. Vojaki so prišli gori, partizana sta zbežala, vojak i pa so po nedolžnem ustrelili gospodarja in njegovega brata, hišo pa zažgali. Ko so vojaki prodirali po hribovskih vaseh, so vse izropali, dočim po ravninskih vaseh tega ni bilo. Zato so že itak levni ljudje po hribih v velikanskem pomanjkanju, dasi je ogromna večina nedolžna. Na Lažarjih so vojaki ustrelili 4 partizane domačine. V Kališčah so vojaki ustrelili, odnosno ranili preko 80 l. starega Perovška (očeta tistega, ki je bil ustreljen na Karlovski žagi). Še isti dan je na Kaplanovem izkrvavel. Mož je menda tam beračil.

POGREB. KAKOR GA NE POMNIJO...

Strahotna mora je legla na vso okolico. Take ogromne nedolžne žrtve radi partizanske zlobe in brezobzirnosti! V ned. 26. 7. popoldne je bil pogreb, ki ga še ne pomni zgodovina Lašč. Dolga vrsta preprostih in revnih krst, kot so bili revni in preprosti ljudje, ki so v njih našli zadnji dom, je pričala, kakšen ogromni krvni davek zahteva od našega naroda zločinska partizanska avantura. Zevale se široke in dolge jame, ki so požirale mlade poštene slovenske ljudi, ki bi bili svojemu trpečemu narodu tako krvavo potrebni,

PARTIZANSKE METODE (Sv. GREGOR)

Iz Karlovške doline so se partizanske skupine pred vojaki umaknile na Sv. Gregor

Gregor, toda ko je prišla tja gor prva skupina vojske, so se umaknili deloma proti Sodražici, deloma proti Ortneku. Skupina 16 partizanov (pobegnilo pa je okoli 100 - mož) pa je vztrajala in je bila pripravljena boriti se. Vojska je bila prepričana, da na Sv. Gregorju ni partizanov, ker je to zelo krščanska fara. Zato se komandant pelje na motorju celo pred tankom. Naenkrat začno partizani streljati izpred doma in šele na vojake. Strel je zadel tudi zračno cev pri komandantovem motorju, da je ta odletel v jarek. Vojaki so prišli besni k Sv. Gregorju in so hoteli zažgati dom in šolo. Na prošnjo starega župnika Krumpestarja, je komandant prizanesel. Pač pa so vojaki pobrali več mož in fantov, samih poštenih in jih odpeljali. Med njimi je bil odpeljan tudi g. Grebenc, ter Jaklič (oče in sin).

Partizani so pokazali na tej poti svojo popolno brezobzirnost. Umikali so se po hišah, na vojake streljali iz njih, potem pa zbežali, da so vojaki domove požigali, nedolžne pa odvajali s seboj ali streljali. Če so jih ljudje prosili, naj se umaknejo, da jim ne bo požgano, so izjavljali, da jih to nič ne briga. Partizan Vilar iz Lašč je večkrat rekel: Če so meni požgali, naj še vam.

OKUPATOR

Ko je šla glavna sila skozi, je začela krajevna posadka čiščenja po posameznih vaseh. Vodila je vse moške na komando, tam jih sortirala, pustila nedolžne domov, partizane in tudi več nedolžnih, ki so bili morda pri komandi na sumu, pa deloma odvajala v internacijo deloma pa jih je dala postreliti. Točnega števila ubitih ni mogoče dognati. Velikološka komanda je dosedaj, kolikor je znano, dala ustreliti 5 oseb. Obsojenih je bilo 12, pa se je komandant dal za 7 preprostiti in jih je poslal v internacijo. Odločni ukrepi, neusmiljeni nastopi vojske po vaseh, zlasti pa justifikacije, so vzele simpatizerjem partizanov vso moralno, partizani pa se trumama javljajo prostovoljno na komandi, ki z njimi zaenkrat zelo blagohotno postopa.

Če kakega partizana ustrelje, ali pa če je bila hiša znana kot partizanska, potem jo izropajo in požgo. Odpeljejo in odženejo s seboj vse blago in živino. Če pa vas ni na sumu kot partizanska, nastopajo vojaki na splošno dostojno in ne delajo nasilstva.

Poročila, ki jih dobivamo zadnje dni od Sodraške strani, se ujemajo s tem, da je postala Travnica gora dolenski Doberdob. Nekateri pravijo, da je bilo, tam gori 1200 ljudi, da pa jih je komaj 20 ubežalo, da so vojaki goro obkolili, jo zažgali in bombardirali. Strašno je samo to, če je res, da je bilo na Travnici gori, tudi večina Sodražkih družin. Točnega ni mogoče dognati. Poročila tudi pravijo, da so vojaki na Mokrcu odkrili glavna skladišča, v katerih je bilo ogromno municije, hrane in obleke ter orožja. Vsi dogodki ustvarjajo utis, da je partizanstvo v razpadu.

28. julija je prišla iz Roba deputacija,

KAPITULACIJA PARTIZANOV

ki so jo sestavljali sami bivši partizani. Na komando bataljona v Velike Lašče, da t-

am izjavi, da je tam partizanstvo doprineslo, da so se vsi, ki so bili v gozdu vrnili domov, da svoje početje obkazujejo, da so pripravljene pokazati vsa skladišča orožja, municije in hrane in da prosijo, če smejo priti vsi v Robu zbrani moški, (200 po številu) na komando v Vel. Lašče. Komanda je poslala tja nekaj oficirjev in več avtomobilov vojakov, da jih tam zaslišijo in grede po gozdu iskat pod vodstvom bivših partizanov skladišča. Komanda je bila do vseh človekoljubna. Poslala jim je hrane, cigaret in pijače. Zvečer 28. julija je prvi avto pripeljal vojni plen razpadle partizanske armade 70 pušk vseh mogočih in nemogočih znamk in stoletij, 2 motorni kolesi, pol vreče nabojev, več starih možnarjev več patron od min, cele kupe papirja, celotni arhiv, celo skladovnico tiskovin za partizanske legitimacije, raznega materijala za propagando, telefone, peči itd. Ponoči so pripeljali še več avtomobilov podobnega materijala, enako tudi naslednji dan. Ta dan so pripeljali tudi več motornih koles. 2 osebna avtomobila, otomane, usnje itd. Do sedaj so nabrali na komandi ca 250 pušk, a dobrih komaj 10%. Dne 30. julija so se ves dan javljali partizani in nosili svoje orožje na komando.

Dne 29. julija se je zglasila na komandi tudi skupina učiteljev. Ko so videli, da komanda postopa zelo blagohotno, so se brž prišli pokloniti komandantu in dopovedovat svojo vdanost in dokazovat svojo nedolžnost. Komanda jih je fino sprejela, zaslišala, "razumela" njihov položaj in jih spustila domov.

OKUPATORJEVA ČISTKA

Ta dan so vojaki na domu na Strmcu ujeli znanega partizana Pikolnika, ki ga je komandant takoj obsodil na smrt. Bil je čez dobro uro ustreljen. Z njim je bil ustreljen obsojen na smrt tudi učitelj Nanut in Dvorske vasi, ki pa je bil na prošnjo duhovščine in župana pomiloščen. Komanda mu je stavila pogoj da izda, kje so partizanska skladišča.

Istočasno ko je bil ustreljen Pikolnik je padel 29. jul. najgrozovitejši zločinec-partizan Janez Centa. Bil je strah in trepet ne samo naših ljudi, ampak tudi oblast je imela pred njim čudovit rešpekt. Občina je rešena večnega strahu, številne družine pa gotove smrti, na katero jih je obsodil Centa. Govoril je, da bo ubil najmanj 1000 ljudi.

Naravnost besne so bile po Bavdkovi smrti njegova mati in sestra, ki sta grozile, da bosta vse požgale. Njegova ljubica Škulj Angela je pa letača po sosednjih vaseh z dolgim kuhinjskim nožem in grozila, da bo vse poklala in popgala. Bila je že preje pri teroriziranju ljudi desna roka svojega ljubčka Bavdka, grozila ljudem, nastopala, kot more nastopati samo do dna duše pokvarjena ženska. Hodila je tudi v partizanski uniformi z Bavdkovo sestro. Dne 29. julija je bila ob nekem t-

AKEM divjanju ubita. Bavdkovo mater in sestro so živ-
o ujeli in ju pripeljali na komando. Komanda ni niti
duhovnika obvestila (pri drugih je to storila), ampak
so ju vojaki odgnali in ustrelili. Tudi je niso pust-
ili cerkveno pokopati.

Zrtev je ogromno. Po informacijah na župnih urad-
ih je bilo v velikolaški župniji ubitih 31 ljudi, v
župniji Rob 30-35, v Zapotoku (občina Želimlje) 16.
In to samo v času od 24.-30. julija. Poleg tega ležijo
še trohmeča trupla po gozdovih - deloma žrtve partiz-
anov, deloma it. vojske.

Dne 31. jul. popoldne so šli vojaki zažgat Pikoln-
ikovo domačijo na Strmec. Tam so našli njegovo mater
in ženo. Obe sta začeli vojake zmerjati in jim grozi-
ti. Ko sta se med potjo k Sv. Roku začele upirati, so
ju na mestu ustrelili. - Vojaki so ustrelili tudi Ce-
ntovega brata Antona, starega 27 let.

Dne 31. julija so začeli streljati ljudi ne da bi
prej poklicali duhovnika. Na uradno prošnjo na vojaš-
ko poveljstvo so začeli spet klicati duhovnika k obs-
ojencem. Tako sta se danes dva na smrt obsojena part-
izana spet lahko spovedala, preden sta bila ustreljena.
To sta Prijatelj Franc iz Ljubljane in Janež Franč iz
Samosteca. Ujeli so ju danes zjutraj, ko so čistili
teren. Tri so na mestu ustrelili, dva so ujeli, nekaj
je pa pustilo orožje in zbežalo. Pa tudi ti so se šli
nato v Rob javit tamošnji it. komandi. (Prijatelj je bil
poročen, zapušča ženo in otroka. Dekle - Janež - je
bilo staro šele 17 let.)

V bližini Kališča so odkrili partizansko jamo. V
njej je bilo lepo urejeno taborišče s suhimi ležišči.
Našli so večje število kočev, šatornih kril, zaboje s
papirjem za letake in časopise, razmnoževalni stroj,
kemikalije, tuše itd.

1. avgust. Mirno brez posebnih dogodkov. Na it. ko-
manda v Robu prihajajo ves dan partizani in oddajajo
orožje ter se na milost in nemilost izročajo oblasti.

INTERNACIJE

Dne 2. avg. zjutraj se pri cerkvi v Turjaku ustavi
it. vojaški avto. Bila je ravno maša (nedelja). Ko so po
maši ljudje šli iz cerkve, napravijo vojaki špalir in
pobero vse moške. Odpeljali so na komando v Rob. Tam
so jih nekaj zasliševali, nato pa odpeljali v Lašče. O-
koli poldne se ustavi avto na Grišu, oddelek vojakov
pa krene proti vasi Adamovo, vas v kateri gotovo ni n-
obenega komunista. Nekaj fantov je zbežalo. Nekaj so jih
pa odpeljali tudi v Rob. Tam jim je kapetan povedal, da
gredo v Italijo. Dovolil jim je, da so šli demov po p-
rtljago. Fantje so pa šli v Lašče na županstvo. Župan
je šel z jimi spet na komando. Na komandi so zatrdjevali,
da je bolje, da gredo v Italijo. Končno so jih pa ven-
dar izpustili ter jim dali neka potrdila.

3. avgust. Danes zjutraj so odpeljali z vlakom 52
ljudi v Ljubljano in odtod naprej v Italijo. Približ-
no vsak peti je bil označen kot komunist. Odpeljali
so tudi znano partizanko Albino Debeljak, ki so jo več-
eraj iz Vel. Slevice pripeljali na komando. Komandant
jo je hotel ustreliti, pa so ga oficirji preprosili. P-
ravijo, da je njena lepota rešila smrti. Sinoči je
bil ujet najgrozovitejši partizan učitelj Schweiger.
Na vesti ima okoli 40 umorov. Ob pol 12 je bil ustrel-
jen. Dal se je spovedati.

KAKO PA DRUGOD?

Podobna poročila kakor iz teh krajev imamo tudi
od drugod z Dolenjskega. Gornje podrobno poročilo smo
prinesli le kor primer za ilustracijo polčžaja na Do-
lenjskem. Povsod je partizanstvo v razsulu. Voditelji
beže in se skrivajo. Na več krajih so jih lastni ljud-
je na mestu pobili. Ljudje postajajo na partizane na-
ravnost besni. Padla je mora strahu in prisiljenega
molka. Naš pošten slovenski kmet si ne bo pustil več
komandirati od zločinskih ljudi. Ofarsko partizanstvo
po ostalo v dušah Slovencev kot grenek spomin na naj-
bolj žalostno zgodovino slovenskega naroda.

NEMŠKO KLANJE

Kot represalijo za partizan-
ske požige na Hrušici in na
Duplici, je nemška oblast da-
la ustreliti 133 talcev:

DUPLJE: Šolar Fr, Pavlin Fr,
Eržen Fr, Perko Fr, Rozman Iv
Kocjančič, GABRŠE: Hrršenfel-
der Al. in Vikt. GABRŠE: Stan-
ovnik An, in Al. RADOVLJICA:
Teston Jože. REPNJJE: Meglič
Pet, Drešar Jože. PRISTAVA: P-
andež Bog, Perko Fr, Puger M,
Jože, Janez, Peter, Zupan Luka,
Ogrin Alb, RIBNO: Ferjca Ga,
Gracelj Iv, LJUBNO: Krivic,
Krivic St, Pogačnik Jože, Pav
Pfeifer Fr, Ravnik Iv, Fra,
TRZIN: Rebolj Jože, Šiška Jo,
Al, GUNCLJE: Šušteršič Per,
MENGEŠ: Ves Fr, Blejč Andrej
KAMNIK: Hribar Iv, Kobilšek
Jože, Mrak Fr, ŠKOFJA LOKA:
Fibijas Marjan, Pirc Dušan,
Ušeničnik Jože, Bajželj Fra,
KRANJ: Novak Fr, Pristovnik,
Golob Vladimir. GORŠE: Tramp-
už St, HRUŠICA: Polka Fr, Paj-
er Jože, Potočnik Fr, Dovžan
Mirosl, Gorjanc Ludv, Hojak E
Jerman Edv, Jerše Anton, Kr-
ive Ludvik, Kobentar Andr, K-
ocmar Matej, Lipovšek Albin
Markizeti Ludv, Masterle Al
Potočnik Jože, Vidic Jože,
Pirc Val, Majcen Al, Medvešč-
ek Milan, Razinger Slavko, B-
urkart Mirko, Tepina Val, Mr-
vica Fr, Ambrožič: Fr, Ern, Fr,
Iv, Valentin, Črnola Stanke,
Krems Jože, Valentin, Pečnik
Val, HOTOVLJE: Demšar Al, Iv,
Anton, SREDNJA VAS: Bizjak
Jože, Inglič Pav, PUSŠAL: Har-
tman Fr (bivša pol. komisar
na Jesenicah), PODGORA: Deb-
elak Ant, Fröhlich Janko, Mu-
ri Jože, Tavčar Pav, KOROŠKA
BELA: Turk Karel, Pestotnik
Al, JESENICE: Majetič Viktor,
Burnik Al, Preželj Al, Jamšek
Jakob, Krmelj Val, Krivec Avg
Likovič Rudolf, ŠT. VID: Capu-
der Ivan POLČE: Marinčič Eg,
Valentin, JAVORNIK: Pograjc
SAVLJE: Okršlja Ig, JAVORNIK:
Mohorič Mirko, Muri Jože, PI-
ČIČE: Pintar Franc, PRESERJE:
Jerman St, LJUBLJANA: Kotnik
Al, Kočman Iv, LESCE: Rabič V
Sitar Fr, Smodin Jos BREZOVICA
Pavlič M, KLOPČE PETERka Petu
GODEŠIČ: Švigelj Iv, Dovič St
SP. GORJE: Zumer Andrej ŠT. VID
Strmol Ant KOROŠKA BELA: Noč
Ant, GRADIŠČE: Kerkoč Ludvik,
BREZNICA: Demšar Ig, TUHINJ:
Ravnik Fr, Cerar Lovr, Ivan,
ŠKOFJA LOKA: Kreš Rudolf, KA-
MNIK Jurjevič Ivan, Martin
NEZNANI KRAJI: Krušič Franc,
Vidic Albert, Pintar franc.

Strašna je usoda slovens-
kega naroda! "Radi krutosti
sovražnika mir!" (De Gaul).